

Партрэт святара ў стылі рок

У Маладзечным тэатры эстрады рыхтуеца прэм'ера незвычайнага мюзікла духоўнай тэматыкі. У аснове аўтабіяграфічнага твора, які вырашаны ў стылістыцы сімфароку, — жыццяпіс пратагерэя Мікалая Гур'янава.

— Мюзікл так і называецца — “Гур’янаў”, — гаворыць мастакі кіраунік тэатра, аўтар лібрэта і рэжысёр спектакля Уладзіслаў Арцюкоўская. — У гонар аднаго з самых ушанаваных старцаў праваслаўнай царквы. Зварот да гэтай

тэмы звязаны з маёй дауніяй асабістай гісторыяй. Маці хварэла на анкалозію, і ў шпіталі хтосьці з ранейшых пацыентаў пакінуў брашуру пра айца Мікалая — так я ўпершыню даведалася пра Гур’янава, які быў нашым сучаснікам: ён памёр у 2002-м. У кнігцы былі не скупыя біографічныя звесткі, а суцэльнія аповеды пра яго, пра людзей, якіх ён вылечыў, вярнуў да веры. Мы разам з мамай гэта чыталі, спасігілі таямніцу яго любові да людзей. Мне ўжо тады падумалася, што патрэбныя мюзіклы не толькі гістарычныя, паводле вядомых літаратурных

крыніц альбо цалкам на прыдуманыя сюжэты, але і пра нашых вялікіх сучаснікаў — такіх, як Мікалаі Гур’янаў. Нарэшце гэтая мара споўніцца. Вядома, мы напісалі лісты ў Епархію, атрымалі бласлаўленне. Праваслаўная царква таксама зацікаўленая, каб распаўсюджвалася слова Божае, яны і фільмы здымаемы на духоўныя тэмы. Дарэчы, у стужцы Паўла Лунгіна “Востраў” прататыпам героя быў Мікалаі Гур’янаў. Мы ж звяртаемся да дакументальных гісторый, якія распавядалі відавочцы. Адна з іх — як паралізаваны чалавек, спяшаючыся за

айцом Мікалаем, вывалиўся з інваліднага вазка і папоўз. А старац яму: “Чаго паўзеш? Уставай і ідзі!” — і той пайшоў! Праз уесь спектакль — тэмы любові і веры. Невыпадковы і зварот да складаных харовых партый, да сімфароку: музыку, як і ў большасці мюзіклаў на нашай сцэне, напісаў Аляксандр Сухараў. Рок — таму што да Гур’янава прыяджалі многія рок-музыканты, ён іх бласлаўляў. А сімфанічны складнік дае магчымасць шырока развіваць музычнае палатно, што неабходна для такой тэматыкі. Прэм'ера невыпадкова прызначаная праз

Макет сцэнаграфіі мюзікла (мастак — Вольга Грыцаева)

месяц — акурат на 24 мая: гэта дзень народзінаў Мікалая Гур’янава.

Падабраўся выдатны склад артыстаў. Айца Мікалая сыграе ўсім добра вядомы Руслан Чарнецкі. Але ён не галоўны герой мюзікла. Дзеянне адбываецца ў 1985 годзе. У цэнтры — навукоў-

ца-фізік, якога ўвасобіць глыбокі, цікавы артыст і сняявак Арцём Пінчук. Эта гісторыя пра тое, як пасля знаёмства з Гур’янавым з'ім албываеца метамарфоза: з меркантыльнага, няверуючага чалавека ён прыходзіць да разумення любові і веры. Голос Анёла адда-

дзены опернаму вакалу: на гэту ролю мы запрасілі салістку Вялікага тэатра Беларусі, лаурэата міжнародных конкурсаў Марту Данусевіч; яе крышталёвае сапрана як мага лепей створыць гэты вобраз, нават крылы не трэба прымацоўваць. Дарэчы, Марце і яе мужу, тэнару Тарасу Прысяжнюку, мы дали паслухашь музыку будучага мюзікла яшчэ ў працэсе работы над ёй, і яны горача падтрымалі праект. Падтрымала стварэнне спектакля і Міністэрства культуры: нашаму тэатру вылучылі грант на пастаноўку. Усе працујыць на ўздыме сіл і эмоцый, натхніе сама тэма і спектакль асобра Гур’янава, якая актывізуе добры ўплыў на людзей і пасля яго смерці.

Надзея БУНЦЭВІЧ